

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

11 decembrie 2025

or.

Fălești

Judecătoria Bălți (sediul Fălești) în componența
președintelui de ședință, judecător Lilia Trocin
grefier Lungu Mariana

examinând, în ședință de judecată publică, contestația lui Tonofrei Tatiana depusă în cadrul procesului contravențional intentat în privința sa conform art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional al RM,-

c o n s t a tă:

I. La data de 17.11.2025, Tonofrei Tatiana a depus contestație în cadrul procesului contravențional intentat în privința sa conform art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional al RM, prin care solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare din data de 05.08.2025, cu încetarea procesului contravențional în legătură cu lipsa faptei contravenționale.

În motivarea contestației, contestatară a menționat că, la data de 05.08.2025 în *****, agentul constatator ar fi stabilit precum că ar fi implicat în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumul constituțional și alegerile prezidențiale din 20.10.2024. Se invocă faptul precum că ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare PSB pentru a exercita votul în anumit fel, în favoarea unui bloc politic.

Pentru aceste presupuse fapte i s-a aplicat o sanctiune cu amendă semnificativă.

Nu își recunoaște vina și nu este de acord cu procesul verbal și decizia de sancționare, considerând că a fost adoptată contrar prevederilor legale și în contradicție totală cu circumstanțele de fapt.

Notă 1: Dacă în procesul verbal la compartimentul 18 apare semnătura sa, precum că ar fi recunoscut contravenția, solicită a fi considerată o eroare dat fiind că intenția a fost de a semna doar că a luat cunoștință cu pornirea procesului contravențional.

Notă 2: În situația în care a achitat amenda, menționează că prin acest fapt categoric nu recunoaște vina și fapta contravențională. Achitarea amenzii s-a efectuat pentru a preveni unele pagube mai mari, a evita blocarea conturilor sau surselor de plată (pensie, salariu etc) și a nu admite situația de a lipsi familia de ultimele surse de existență.

Menționează că tot procesul a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul, efectiv, în lipsa sa, nu i-a explicat drepturile și obligațiile, nu i-a asigurat dreptul la apărare, nu i-a asigurat, după caz, serviciile unui interpret, nu i-a explicat esența faptei imputate și nu i-a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt, a întocmit procesul verbal cu grave erori de conținut, a amenințat cu probleme și mai mari și dosare penale în caz de nesupunere. În tot procesul de constatare a acestei presupuse contravenții a fost supus/ă unui tratament umilitor și degradant, fapt care a afectat atât pe el/ea, cât și întreaga familie.

Această omisiune ridică dubii referitoare la respectarea în speță a prevederilor art.425 și 442 alin. (1) Cod contravențional, ori în situația respectivă este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul verbal contravențional. Menționează

că omisiunea enunțată de rând cu celealte enunțate, apreciate în ansamblul lor au fost în măsură să afecteze echitatea procedurii în cauza dată.

Procesul verbal cu privire la contravenție reprezintă un act probator al unei contravenții și trebuie să conțină mențiunile prevăzute la art. 443 Cod contravențional. Lipsa elementelor care trebuie să figureze în procesul verbal atrage nulitatea acestuia

Menționează că procesul verbal s-a întocmit cu grave erori de formă și conținut. Unul din elementele de bază ale procesului verbal este locul și timpul săvârșirii faptei contravenționale.

Agentul constatator nu a indicat exact locul și timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale.

De menționat faptul că potrivit Curții Europene, încălcările de lege comise în cadrul procesului nu trebuie reparate în detrimentul persoanei trase la răspundere contravențională. Omisiunile respective, aşa cum va fi elucidat în alineatele ce succed, au afectat în mod esențial modul în care în prezenta speță agenții statului au înțeles să răstoarne presupunerea de nevinovăție, ceea ce potrivit art. 445 alin. (2) CC determină nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei agentului constatator.

Menționează că agentul constatator, care potrivit dispozițiilor legale enunțate, era obligat să desfășoare toate acțiunile pentru constatarea faptei contravenționale, întocmirend în acest sens un proces verbal cu privire la contravenție, în care trebuia să individualizeze inclusiv fapta și pedeapsa, s-a limitat doar la o întocmire formală a PV cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Agentul constatator nu a examinat obiectiv materialul contravențional și nu a elucidat toate aspectele speței și acumulat probe, care ar fi demonstrat vinovăția contravenientei.

Potrivit deciziei de sancționare ar fi acceptat personal bani pentru a exercita într-un mod anume votul la alegeri. Aceste concluzii sunt false și abuzive.

Nu este există nicio probă, cel puțin care să fie prezentată cine anume i-a dat bani, care persoană fizică? O aplicație bancară nu poate fi subiect al contravenției. Nu este menționat timpul acceptării banilor. Nu este probat care a fost scopul transferului banilor. Nu este probat dacă acești bani au ajuns anume la ea. Nu este probat dacă acești bani au fost ridicați. Nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj de la o aplicație bancară și alegerile. Nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material. Nu este probat faptul că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri. Nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau unui simplu transfer bancar.

Unica pretinsă probă a poliției ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător. Dar nici aceste pretinse probe nu au fost prezentate.

Prin urmare, fapta încriminată este bazată doar pe niște constatări subiective personale ale agentului constatator.

La decizia de sancționare nu a fost anexată niciun material probator care ar demonstra compoziția contravenției de la art. 47¹ Cod contravențional.

Agentul de constatare a admis un grav abuz în acest sens, aplicând o sancțiune pentru o faptă care nu constituie element constitutive ale contravenției.

Simpla indicare în procesul verbal cu privire la contravenție a articolului, care prevede o sancțiune, nu presupune și nici nu demonstrează comiterea contravenției de către contravenient, iar lipsa probelor afectează în mod esențial fondul cauzei.

Cu referire la cele expuse supra, constată că, agentul constatator nu a asigurat realizarea scopului legii contravenționale, neelucidând pe deplin, obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cazului dat.

Menționează că în cauza CtEDO *Anghel vs. Romania* (Hotărârea din 4 octombrie 2007, par. 50) cu referire la cauza (*Ozturk împotriva Germaniei, Hotărârea din 21 februarie 1984, seria A nr. 73, pag. 19, par. 52*) Curtea a menționat că încadrarea de contravenție dată de dreptul intern nu este hotărâtoare în sensul aplicabilității art. 6 alin. 1 din Convenție, indicațiile pe care le oferă dreptul intern neavând decât o valoare relativă. În aceeași cauză, stabilind violarea art. 6 CEDO, cu referire la încălcarea prezumției de nevinovăție, Curtea a notat că instanțele sesizate asupra temeiniciei contestației, cu toate că nu au decis anticipat asupra verdictului mai înainte de a fi confirmat prin sentințele lor temeinicia procesului-verbal întocmit de polițistul C., au așteptat ca reclamantul să inverseze prezumția de legalitate și de temeinicie a procesului-verbal în litigiu, raportând proba contrară la expunerea faptelor stabilită în procesul-verbal al agentului constatator.

În ordinea celor menționate, reține că existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul verbal contravențional, trebuie să fie demonstreate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil.

Se constată că în speță, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul contravențional în acest caz nu a fost răsturnată.

Din motivele expuse în prezenta contestație, deoarece în speță procesul verbal cu privire la contravenție este lovit de nulitate absolută, dar și în lipsa unor probe care să demonstreze potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, persistența la speță a faptei contravenționale și a comiterii ei de către acuzatul contravențional, prezumția de nevinovăție nu a fost răsturnată, ajung la concluzia că procesul contravențional urmează a fi încetat, în legătură cu nulitatea acestuia și anulată decizia de sancționare din motiv că nu este întrunită fapta contravenției stabilită la art. 240 alin. (1) Cod contravențional.

Respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale constituie însăși esența unei societăți democratice, iar obligația statului de a se conforma cu bună-credință obligațiilor asumate constituie un principiu fundamental al răspunderii internaționale a statelor.

Această obligație generală, este impusă tuturor organelor de drept, care trebuie să se asigure că activitatea lor, urmează să o realizeze în limitele și în concordanță cu legea fundamentală existentă, totodată, să asigure calitatea legislației.

Urmare a celor menționate mai sus, solicită admiterea integrală a contestației.

În drept contestația a fost întemeiată pe prevederile art. 6 CEDO, art. 20, 21 din Constituție, art. 5, 7, 381, 384, 441, 443, 445, 448, 446, 454, 462 Cod contravențional.

II. În ședința de judecată, **contestatara, nu s-a prezentat, deși a fost legal citată despre ședința de judecată, nici nu a comunicat motivele absenței.**

Conform art. 382 alin. (1)-(2), (4)-(5) Codul contravențional, *citarea este o acțiune procedurală prin care autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională asigură prezentarea persoanei în fața sa pentru desfășurarea normală a procesului contravențional. Citarea se face prin invitație scrisă, care se înmînează de către autoritatea competentă sau se expediază prin poștă, prin notă telefonică sau telegrafică, prin fax, prin poștă electronică sau prin alt mijloc în cazul în care autoritatea poate dovedi că citația a fost primită sau a fost transmisă persoanei citate, dar aceasta a refuzat să o primească. Persoana este obligată să se prezinte la data, ora și în locul indicate în citație. În cazul imposibilității de a se prezenta,*

persoana este obligată să informeze organul respectiv, indicând motivul, precum și să convină data și ora cînd se va putea prezenta. În cazul în care nu anunță autoritatea despre imposibilitatea de a se prezenta la data, ora și în locul indicate în citătie ori în cazul în care nu se prezintă nemotivat, persoana poate fi supusă amenzi judiciare, în conformitate cu art. 201 din Codul de procedură penală, sau aducerii silite. Neprezentarea nemotivată a persoanei nu împiedică examinarea cauzei.

Potrivit prevederilor art. 455 alin. (1) Cod contravențional, *ședința de judecare a cauzei contravenționale are loc cu citarea părților, în modul prevăzut de prezentul cod.*

(3) *Neprezentarea în ședință a făptuitorului sau a victimei, legal citate, fără motive intemeiate nu împiedică judecarea cauzei contravenționale.*

Instanța reține că în acest sens este pertinentă practica CtEDO care în cauza *Ponomariov vs. Ucraina* a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință. În plus, CtEDO reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal și informată despre obiectul cauzei, renunță în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (*Cauza Potrimol împotriva Franței, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 211-K, p. 13, § 31*). Atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apăra în instanță.

Agentul constatator Bumbac Andrei în ședința de judecată nu s-a prezentat, dar a depus referință în formă scrisă pe marginea contestației în care a menționat următoarele:

De către organul de urmărire penală Direcția Generală a CNA a fost pornită cauza penală pe baza semnelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 181³ Cod penal, *finanțarea partidelor politice, a grupurilor de inițiativă, a concurenților electorali sau a participanților la referendum din surse interzise de lege săvârșită în proporții mari, examinată de Procuratura Anticorupție.*

În cadrul examinării cauzei penale menționate de către organele de drept a R. Moldova, a fost stabilit că cet. Ilan Șor constituind și devenind conducătorul unui grup criminal organizat și alte persoane din anturajul său, au pus la cale un plan infracțional de sporire a influenței sale politice asupra sistemului puterii de stat în R. Moldova, finanțarea ilegală a concurenților electorali, manifestat prin racolarea unor conducători, membri, simpatizanți de partid, grupuri de inițiativă, viitori concurenți electorali, promițându-le în schimbul loialității și promovării intereselor sale politice, remunerări financiare în proporții deosebit de mari în aşa măsură încât să influențeze rezultatele scrutinelor electorale.

Astfel, pe întreg teritoriul țării, după o schemă bine conturată, repartizată pe regiuni, raioane, localități, au fost organizate grupuri de persoane, președinți de oficii, brigadieri, negociaitori, curieri, executori care desfășurau diferite activități infracționale și anume cu racolarea alegătorilor, acumularea datelor cu caracter personal, precum și suportul informațional privind instalarea aplicației mobile de tip banking-PSB a băncii comerciale PromsveaziBank din Federația Rusă, prin intermediul cărora au fost oferiti și dați bani, inclusiv prin transferuri bancare, persoanelor cu drept de vot din țară, care și-au exprimat acordul de a oferi datele cu caracter personal pentru a fi remunerati financiar, în scopul determinării exercitării într-un anumit mod a drepturilor electorale.

În cadrul examinării cauzei penale menționate supra, pentru stabilirea și identificarea tuturor participanților, au fost autorizate măsuri speciale de investigații-identificarea abonatului sau utilizatorului rețelelor de comunicații electronice naționale

Orange, Moldcell, Moldtelecom, în scopul documentării acțiunilor ilegale ale subiecților implicați. Toate măsurile speciale de investigații au fost autorizate la judecătorul de instrucție, conform prevederilor legislației în vigoare, ca urmare s-a stabilit că persoanele de pe teritoriul țării care au pretins, acceptat și primit bani și alte bunuri cu scop de a exercitat dreptul său electoral, de a vota în favoarea unor sau altor candidați, despre care erau informați prin intermediul persoanelor afiliate lui Ilan Șor în cadrul scrutinelor electorale.

În sectorul finanțier-bancar din R. Moldova din cauza sancțiunilor prin care se operează transferurile bancare internaționale, nu pot fi efectuate tranzacții cu băncile comerciale din Rusia, de unde și a apărut necesitatea instalării aplicației banking PSB în telefonie mobilă, motivul fiind că este imposibil de a efectua transferuri de bani prin alte modalități, banii pentru coruperea alegătorilor puteau fi aduși în R. Moldova doar fizic și prin aplicația banking PSB.

Astfel, în cadrul examinării comunicațiilor electronice a fost stabilit că contravenienta, în perioada anului 2024, a primit câteva SMS-uri de la banca comercială PSB și nu de la persoane fizice prin intermediul băncii comerciale PSB.

Din materialele acumulate nu s-a constatat vreo circumstanță, care să excludă caracterul contravențional al faptei sau care înălță răspunderea contravențională și anume ajunge la concluzia că, contravenienta a pretins, a acceptat și primit, personal sau prin mijlocitor, mijloace bănești, bunuri sau privilegii sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor din 20.10.2024.

Astfel, consideră că în acțiunile contravenientei se întrunesc elementele contravenției prevăzute de art. 47¹ al. 1) Cod contravențional, pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, fiind întocmit procesul verbal cu privire la contravenție cu aplicarea sancțiunii sub formă de amendă.

II. Lecturând poziția părților, cercetând materialele dosarului, analizând probele din punct de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar ansamblul probelor – din punct de vedere al coroborării lor, instanța consideră contestația este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art.458 alin.(1) Cod contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine:*

- a) caracterul veridic al contravenției imputate;
- b) existența cauzelor care înălță caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional;
- d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale;

f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei

În conformitate cu art.8 alin.(2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvîrșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În conformitate cu prevederile art.10 Cod contravențional, *constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.*

Conform art.381 alin. (4) Cod contravențional, *autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cât și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.*

În conformitate cu art.440 alin.(1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesul verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.*

În conformitate cu art.442 alin.(1) Cod contravențional, *procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.*

Conform art.453 alin.(3) Cod Contravențional, *instanța de judecată apreciază probele, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o, cercetînd toate probele cercetate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Totodată, instanța de judecată la înfăptuirea justiției se bazează pe probele prezentate de părți și nu este abilită cu dreptul de a colecta desinestătător probe, întru verificarea argumentelor invocate de către participanții la proces.*

Potrivit art. 395 al. 2) Cod contravențional, instanța judecă:

2) *contestațiile împotriva deciziilor autorităților competente să soluționeze cauzele contravenționale, procurorului.*

(1¹) *Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art.394 alin.(1¹). Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională prevăzută în capitolul XIII din carteau întâi se examinează de către instanța de judecată în a cărei raze teritoriale a fost săvârșită contravenția.*

Potrivit art. 448 Cod contravențional „(1) *Contravenienta, victimă sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul când aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă supra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447 alin. (8). (4) Contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator care a examinat cauza. În cel*

mult 3 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația și dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă”.

Curtea Constituțională a emis decizia nr. 1 la 21.01.2025 de inadmisibilitate a sesizărilor privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 47¹ din Codul contravențional, pronunțându-se pe marginea multiplelor sesizări privind excepția de neconstituționalitate ridicate în cadrul unor cauze similare conexe.

Astfel, Curtea a reținut următoarele la pct. 303-323 din decizia nr. 1 din 21.01.2025:

303. Examinând excepțiile de neconstituționalitate, Curtea observă că autorii pun în discuție următoarele chestiuni: (i) dacă la adoptarea normei contestate Parlamentul a respectat procedura de adoptare a actului legislativ; (ii) dacă norma prevăzută la articolul 47¹ alin. (1) din Cod este formulată cu suficientă precizie; (iii) dacă limitele sancțiunii prevăzute pentru comiterea contravenției permit o individualizare în funcție de circumstanțele cauzei; (iv) dacă sancțiunea prevăzută pentru comiterea contravenției este una disproportională; (v) dacă la stabilirea clauzei de impunitate, prevăzută la alineatul (3) al articolului 47¹, legislatorul a admis o neconcordanță cu articolele 26 și 384 din Codul contravențional.

304. Referitor la respectarea de către Parlament a procedurii de adoptare a normei contestate, Curtea reține că, potrivit Constituției, Parlamentul trebuie să respecte anumite condiții atunci când adoptă o lege organică, cum ar fi cvorumul decizional, votul majorității deputaților aleși, cel puțin două lecturi, trimiterea legii spre promulgare și publicarea legii în Monitorul Oficial (articolele 74 alin.(1), (4) și 76). Cu privire la alte reguli de ordin procedural, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că acestea sunt susceptibile să fie supuse controlului de constituționalitate doar în măsura în care se demonstrează că încălcarea unei asemenea prevederi ar echivala cu încălcarea unuia dintre principiile constituționale fundamentale privind procedura de adoptare a legilor. În acest context, pentru a asigura un remediu efectiv împotriva viciilor de procedură care au fost admise eventual de Parlament la adoptarea legilor, Curtea și-a extins competența la examinarea respectării regulilor parlamentare stabilite expres de Constituție, precum și a regulilor care rezultă în mod implicit din Constituție (a se vedea DCC nr.109 din 29 septembrie 2020, § 22; a se vedea, mutatis mutandis, HCC nr.14 din 27 aprilie 2021, §§ 30-31). În această cauză, Curtea observă că autorii sesizărilor nu au argumentat care principiu constituțional care guvernează desfășurarea procedurilor parlamentare a fost încălcat. Curtea poate verifica o prevedere contestată din perspectiva Constituției, nu din perspectiva corespunderii acesteia cu alte legi (e.g. Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative). Autorii excepțiilor nu pun în discuție o problemă de constituționalitate. Prin urmare, acest capăt al sesizărilor este inadmisibil.

*305. Referitor la pretinsa lipsă de precizie a termenilor „pretinderea”, „acceptarea” și „primirea” de la alin. (1) al articolului 47¹, Curtea reamintește că preeminența dreptului presupune, inter alia, asigurarea legalității și a certitudinii juridice. În special în materie penală, dispozițiile articolului 22 din Constituție, împreună cu prevederile articolului 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, garantează principiul legalității incriminării și a pedepsei penale (*nullum crimen, nulla poena sine lege*). Curtea a constatat în jurisprudența sa că caracterul general al legii contravenționale și scopul pedepsei, care este atât de a pedepsi, cât și de a preveni, sunt suficiente pentru a arăta că sunt aplicabile principiilor similare celor două legi: contravențională și penală (a se vedea HCC nr. 10 din 10 mai 2016, §§ 47-48; DCC nr. 74 din 6 iulie 2023, § 29).*

306. Autorii invocă faptul că nu este clar prin ce metode o persoană ar putea „pretinde” foloase necuvenite și că legea nu face o distincție între termenul „acceptare” și „primire” a bunurilor.

307. Curtea notează că destinatarul legii poate stabili sensul prevederii contestate prin aplicarea simplă a regulilor de interpretare lingvistică, pornind de la sensul ușual al cuvintelor criticate (a se vedea DCC nr.76 din 27 iunie 2024, § 27).

308. În jurisprudență sa, Curtea a reținut că legea penală nu poate să exceleze în texte explicative. Oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Astfel, rolul decizional conferit instanțelor de judecată urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor (a se vedea DCC nr. 58 din 22 aprilie 2021, § 21; DCC nr. 78 din 16 iunie 2022, § 25).

309. Curtea observă că criticiile autorilor se referă la chestiuni de interpretare și de aplicare a legii. Totuși, aceste chestiuni nu țin de competența Curții Constituționale. Această competență le revine, prin definiție, instanțelor de judecată (a se vedea DCC nr.172 din 7 decembrie 2023, § 18).

310. Referitor la sintagma „**exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale**”, care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47¹ alin. (1) descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție.

311. Din aceste considerente, Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin.(3) și 23 alin.(2) din Constituție, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

312. Referitor la critica de neconstituționalitate a limitelor amenzii prevăzute la articolul 47¹ alin. (1) din Codul contravențional, în jurisprudență sa, Curtea a notat că articolul 20 din Constituție devine incident atunci când este afectat principiul individualizării sancțiunii. Legislatorul nu poate reglementa o sancțiune astfel încât să lipsească instanța de judecată de posibilitatea de a o individualiza în mod efectiv și rezonabil. Limitarea rolului instanței de judecată lipsește de substanță garanțiile dreptului la un proces echitabil, consacrat de articolele 20 din Constituție și 6 din Convenția Europeană (a se vedea HCC nr.18 din 30 iunie 2020, § 40, § 109).

313. Curtea notează că fapta de corupere electorală pasivă prevăzută la articolul 47¹ alin. (1) din Codul contravențional se sancționează cu amendă în mărime de la 500 la 750 de unități convenționale.

314. În acest caz, Curtea observă că diferența dintre limita minimă și cea maximă este de 250 unități convenționale. Astfel, Curtea reține că există o diferență suficientă între limita minimă și limita maximă a sancțiunii, care îi permite agentului constatator și instanței de judecată să individualizeze amendă în funcție de circumstanțele precise ale faptei comise (a se vedea, a contrario, HCC nr. 18 din 30 iunie 2020). Mai mult, diferențele dintre limitele sancțiunii contravenționale în discuție sunt comparabile cu diferențele dintre limitele sancțiunilor pentru comiterea altor contravenții stabilite de legislator. Acestea nu restrâng competența instanței de judecată de a exercita un control de jurisdicție deplină în privința

individualizării și aprecierii proporționalității sancțiunii prin raportare la circumstanțele cazului și nu contravin articolului 20 din Constituție.

315. Referitor la incidența articolului 46 din Constituție, autorii excepțiilor au afirmat că amenda prevăzută de articolul 47¹ alin. (1) din Codul contravențional este una excesivă și nu este proporțională cu gravitatea faptei comise, în comparație cu alte încălcări din domeniul dreptului electoral.

316. Cu privire la amenzi, Curtea Europeană a menționat că acestea trebuie considerate imixtiuni în dreptul de proprietate al contravenientei, pentru că lipsesc persoana vizată de o parte din patrimoniul său, i.e. de suma de bani pe care trebuie să o plătească (a se vedea Mamidakis v. Grecia, 11 ianuarie 2007, § 44; S.C. Complex Herta Import Export S.R.L. Lipova v. România, 18 iunie 2013, § 31).

317. Curtea notează că votul secret și liber exprimat al alegătorilor constituie elementul de bază al alegerilor libere și democratice și al dreptului de vot. Coruperea alegătorilor sau vânzarea voturilor sunt incompatibile cu conceptul alegerii democratice și printr-un vot liber exprimat de către cetăteni a organelor reprezentative și fraudează competiția bazată pe idei și pe programe politice desfășurată între partidele politice și între candidați (a se vedea HCC nr. 25 din 28 noiembrie 2024, § 102).

318. Astfel, sanctiōnarea coruperii alegătorilor urmărește scopul asigurării integrității și caracterului democratic al proceselor electorale prin exercitarea necondiționată a drepturilor electorale. Prin urmare, politica penală a Parlamentului urmărește să descurajeze actele de corupție electorală, inclusiv prin stabilirea unui sistem efectiv de sancțiuni.

319. Curtea reamintește că incriminarea faptelor, stabilirea pedepsei pentru acestea, precum și regimul executării acestora țin de competența Parlamentului și se bazează pe rațiuni de politică penală. Parlamentul posedă, în acest sens, o marjă discreționară, în măsura în care nu afectează de o manieră nejustificată drepturile fundamentale ale persoanei și respectă principiile constituționale (a se vedea, mutatis mutandis, DCC nr. 49 din 31 mai 2018, § 29; DCC nr. 88 din 12 septembrie 2019, § 19, DCC nr. 54 din 2 iunie 2020, § 28). Totuși, această marjă discreționară a legislatorului nu trebuie să afecteze principiul proporționalității sancțiunii aplicate prin raportare la fapta contravențională și la circumstanțele cazului. Parlamentul trebuie să estimeze, in abstracto, în funcție de o serie de criterii, printre care și frecvența fenomenului infracțional sau gradul de pericol social al acestuia, care sunt limitele de pedeapsă potrivite (DCC nr. 124 din 25 noiembrie 2019, § 22).

320. Curtea observă că Codul contravențional reglementează atât criterii generale de individualizare a sancțiunii (articolul 41), circumstanțele atenuante și agravante (articolele 42 și 43), cât și posibilitatea instanței de judecată de a aplica o sancțiune mai blândă decât cea prevăzută de lege (articolul 44¹).

321. De asemenea, legislatorul a prevăzut la articolul 47¹ alin. (3) o clauză de impunitate în caz de autodenunțare sau contribuire activă la descoperirea ori la contracararea săvârșirii faptei de corupție electorală. Deși autorii sesizărilor invocă pretinsa neconcordanță dintre mai multe prevederi ale Codului contravențional, care ar face imposibilă aplicarea acestei prevederi, Curtea menționează că în cazul liberării persoanei de răspundere contravențională conform prevederilor articolului 47¹ alin. (3) din Cod, procesul contravențional urmează a fi încetat (articolul 44¹ alin. (1) lit. h) din Cod).

322. Curtea notează că o pretinsă incompatibilitate sau neconcordanță între două sau mai multe norme infraconstituționale cuprinse în acte normative distincte sau în același act normativ nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare și aplicare a

legii. Rezolvarea ei le revine instanțelor de judecată (DCC nr.191 din 21 decembrie 2021, § 19; DCC nr.135 din 27 septembrie 2022, § 34).

323. Astfel, Curtea reține că prevederile Codului contravențional, inclusiv normele contestate, stabilesc garanții suficiente, apte să asigure individualizarea sancțiunilor în fiecare caz particular. Prin urmare, Curtea constată că prin instituirea unor amenzi disuasive în cazurile de corupție electorală nu sunt afectate dispozițiile articolului 46 din Constituție.

Din Îndrumarul produs în cadrul proiectului „Consolidarea democrației în Moldova prin alegeri incluzive și transparente”, implementat de PNUD Moldova, privind instrumentele de prevenire a fraudei și corupției electorale în cadrul proceselor electorale, se menționează că, răspunderea penală trebuie privită ca ultimă soluție de contracarare a faptelor de corupție politică și electorală, aplicabilă doar atunci când celelalte soluții par a fi lipsite de eficacitate.

Statistic, în cadrul fiecărui scrutin, prin rapoartele de totalizare a rezultatelor alegerilor CEC indică la obiectul contestațiilor (sesizărilor) depuse privind acțiuni de corupere a alegătorilor, acțiuni de transportare a alegătorilor la secțiile de votare, acțiuni de agitație electorală ilegale, utilizarea resurselor administrative de către candidați și susținătorii acestora, etc. Cu toate acestea, la acea etapă, în mare parte faptele sesizate nu își găseau încadrarea prin prisma reglementării normei materiale în conținutul legislației electorale, iar în anumite cazuri nici prin prisma procedurii contravenționale sau celei penale.

Noțiunea de fraudă electorală este descrisă în lucrarea „*Preventing and combating electoral fraud: Shared experiences and lessons-learned in Romania*”, ca o formă a corupției specifică procesului electoral, reprezentând o amenințare reală și o provocare pentru democrațiile existente. Definiția **fraudei electorale sau a corupției este relativă**. În termeni legali, frauda electorală și incompetența pot fi definite ca fiind toate acțiunile ilegale și încălcările legislației electorale. **Ambele pot avea loc nu doar în timpul alegerilor, dar și în perioada pre- și post-electorală.**

Aici se reține, că statul de drept este de neconceput fără respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, supremăția legii și un sistem democratic, care poate fi asigurat, în primul rând, prin organizarea, desfășurarea și totalizarea rezultatelor alegerilor în corespondere cu anumite standarde, principii democratice.

Democrația implică desfășurarea unor alegeri libere și corecte, crearea unui mediu politic în care cetățenii să aibă posibilitatea de a participa în mod activ în procesul de luare a deciziilor.

Dreptul de a alege și a fi ales este recunoscut și garantat de Constituția Republicii Moldova, și reprezintă baza fiecărei societăți democratice. În acest sens, Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și proclamată de Adunarea Generală a ONU, în art. 21 stipulează că orice persoană are dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale, fie direct, fie prin reprezentanți liber aleși; orice persoană are dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa; voința poporului trebuie să constituie baza puterii de stat; această voință trebuie să fie exprimată prin alegeri nefalsificate, care să aibă loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal și exprimat prin vot secret sau urmând o procedură echivalentă care să asigure libertatea votului.

Alegerile reprezintă actul de transmitere a puterii de la cetățean la reprezentanții săi, procedura de formare a unui organ de stat sau investirea unei persoane cu atribuții publice, realizată prin intermediul votului, în condițiile în care pentru obținerea mandatului respectiv sânt propuse două sau mai multe candidaturi, ele vizează acțiunile

cetătenilor, partidelor și altor organizații socialpolitice, organelor electorale și altor organe de stat, orientate spre întocmirea listelor electorale, desemnarea și înregistrarea candidaților, efectuarea agitației electorale, votarea și constatarea rezultatelor votării, precum și alte acțiuni electorale realizate în conformitate cu legislația în vigoare.

Alegerile constituie o formă a suveranității unui popor și principiul de bază al democrațiilor reprezentative.

Prin alegeri libere și corecte se asigură legitimitatea politică fără de care guvernările democratice pot fi eficiente. Potrivit art. 2 al. 1) din Constituția Republicii Moldova, *suveranitatea națională aparține poporului Republicii Moldova, care o exercită în mod direct și prin organele sale reprezentative, în formele stabilite de Constituție*.

Iar potrivit art. 38 al. 1) din Constituție, *voința poporului constituie baza puterii de stat. Această voință se exprimă prin alegeri libere, care au loc în mod periodic prin sufragiu universal, egal, direct, secret și liber exprimat*.

Coruperea procesului electoral încalcă flagrant principiile date, mai ales a votului liber exprimat, ce afectează grav credibilitatea corectitudinii și libertății desfășurării alegerilor, subminând întreg sistemul democratic. În orice scrutin electoral există o concurență între candidații care aspiră la ocuparea funcțiilor elective. Concurenții în alegeri, de regulă, prin programele lor electorale, propun soluții diferite asupra principalelor probleme din societate și fiecare din candidați dorește să obțină încrederea, dar și voturile alegătorilor. Uneori concurenții sunt tentați de a încălca legislația în vigoare, pentru a se menține la putere sau pentru a accede la putere, inclusiv prin acțiuni reprobabile de corupere a alegătorilor.

Conform materialelor dosarului, se constată că, la 05.08.2025 de către agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Fălești, Bumbac Andrei, a fost întocmit procesul verbal cu privire la contravenție și emisă decizia de sancționare a lui Tonofrei Tatiana în temeiul art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, pe parcursul anului 2024, în *****, a acceptat bunuri, servicii sub orice formă, care nu i se cuvin în scopul exercitării sau neexercitării drepturilor electorale în cadrul alegerilor din 20.10.2024, pentru ce i s-a aplicat sancțiune cu amendă în mărime de 500 unități convenționale.

La data de 17.11.2025, nefiind de acord cu decizia agentului constatator, contravenienta a depus contestație, solicitând anularea procesului, deciziei și încetarea procesului din lipsa faptei contravenționale.

Procesul verbal cu privire la contravenție a fost încheiat în absența persoanei, fapt menționat în procesul verbal cu privire la contravenție, fiind expediat prin poșta terestră la adresa contravenientei. Vreo doavadă de recepționare a copiei procesului verbal și deciziei de sancționare la materialele dosarului nu se regăsește.

Astfel, se constată că contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 448 Cod contravențional.

Norma articolului 47¹ alin. (1) Cod contravențional, în vigoare din 15.08.2024 prevede: *pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale*.

Potrivit doctrinei juridice, coruperea electorală pasivă se consumă din momentul comiterii uneia dintre modalitățile normative care desemnează faptele prejudiciabile, adică

din momentul pretinderii, acceptării sau primirii, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.

Obiectul juridic al contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional, reprezintă relațiile sociale care asigură desfășurarea corectă, liberă și democratică a alegerilor, integritatea procesului electoral și libertatea de exprimare a voinței alegătorului.

În speță, contestatara, fiind persoana care are dreptul de vot (cetățean al Republicii Moldova cu drept electoral), și care are capacitate de exercițiu, este *subiect al contravenției* de corupere electorală pasivă.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.47¹ alin.(1) Cod Contravențional, se manifestă prin una sau cumulul de acțiuni de pretindere, primire sau acceptare a unor avantaje materiale.

Unde, pretinderea este solicitarea expresă sau tacită a bunurilor/avantajelor; acceptarea – constituie consimțământul de a primi ceva (fie explicit, fie prin comportament pasiv); iar primirea este încasarea efectivă a bunurilor, banilor, serviciilor, privilegiilor sau altor avantaje necuvenite.

Aici, instanța reține că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție contestată în cauză, persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional i s-a imputat pretinderea/acceptarea mijloacelor bănești prin aplicația PSB.

Procesul verbal cu privire la contravenție a fost încheiat în prezența contravenientei, care l-a semnat menținând că nu este de acord, însă careva explicații la caz, nu a făcut.

Prin urmare, instanța va da aprecierea acțiunilor contravenientei sub aspectul dacă a fost sau nu dovedita vinovăția acestuia în comiterea contravenției de corupere pasivă în formă de primire/acceptare a bunurilor, banilor, serviciilor, privilegiilor sau altor avantaje necuvenite.

În prezenta cauză, agentul constatator, a prezentat extrasul din procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație – identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice din 09.12.2024 la care au fost anexate purtătorul de informații CD de tip DVD-R cu rezultatele obținute de la furnizorul serviciilor de telefonie mobilă S.A. „Moldcell” din care rezultă că în perioada 11.09.2024-04.10.2024 la numărul de telefon *****, care prin măsurile speciale de investigații a fost identificat ca fiind deținut și folosit de către Tonofrei Tatiana, IDNP *****, au parvenit mesaje/transferuri.

Instanța ține să indice că, din înscrisurile prezentate instanței (încheierea nr.13-7920/2024 din 22.10.2024), se reține că, în cadrul urmăririi penale s-au ridicat informațiile de la furnizorii de servicii de telecomunicație S.A. "Moldcell" privind aplicația mobilă "PSB" și/sau "ПСБ" care aparține Băncii Comerciale "Promsveazibank", inclusiv și în scopul identificării circumstanțelor și cercului persoanelor care desfășoară activitatea infracțională manifestată prin colectarea datelor cu caracter personal ce asigură deschiderea conturilor bancare peste hotarele Republicii Moldova, precum și suportul informațional privind instalarea aplicației mobile de tip banking "PSB", prin intermediul căreia sănăt oferi și dați bani, inclusiv și prin transferuri bancare și alte modalități, alegătorilor și susținătorilor în vederea determinării exercitării într-un anumit mod a

drepturilor electorale în cadrul alegerilor prezidențiale și a referendumului constituțional din 20 octombrie 2024.

Iar mesaje, sms-uri, inclusiv de tip bics și A2P poartă un caracter financiar între agentul economic, la caz Banca Comercială "Promsveazibank" din Federația Rusă, și persoana fizică, fapt constatat de către Serviciul de Informații și Securitatea Republicii Moldova și de către organul de urmărire penală în urma efectuării măsurilor speciale de investigații.

Prin urmare, indiferent de faptul dacă au fost sau nu ridicate mijloacele bănești de către contestatară, latura obiectivă a contravenției prevăzută de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional a fost realizată prin acceptarea/primirea bunurilor ce nu i se cuvine prin intermediul aplicației electronică a Băncii Comerciale "Promsveazibank" (PSB).

Or, contravenienta, menționând că nu se face vinovată de săvârșirea contravenției imputate nu aduce nici un argument plauzibil în susținerea contestației. Or, actul de corupere electorală a fost realizat prin intermediul unei aplicații mobile, a cărei descărcare și utilizare presupun accesarea telefonului personal al petiționarului, fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acestuia.

Se mai constată că multiple mesaje au fost expediat destinației în perioada 11.09.2024-04.10.2024, ulterior intrării în vigoare a Legii nr. 230 din 31 iulie 2024 pentru modificarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 355-357, art. 559, în vigoare din 15.08.2024.

Astfel, argumentul apărării precum că timpul comiterii faptei nu este indicat concret, nu poate duce la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție, deoarece mesajele au parvenit în perioada de timp, indicată în procesul verbal cu privire la contravenție.

Așa dar, se reține potrivit probatorului prezentat că, de către Inspectoratul național de securitate publică a IGP a fost inițiat procesul contravențional nr. RAP01433516 cu privire la acțiunile unor persoane implicate în fapte de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitori, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă ce nu i se cuvine, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și referendumului republican constituțional din toamna anului 2024, printre care și 1188 persoane din raionul Fălești, iar materialele fiind expediate în adresa Inspectoratului de poliție Fălești, potrivit prevederilor art. 393 alin.(2) Cod contravențional.

Or, potrivit art. 399 al. 1) Cod contravențional, *cauza contravențională se soluționează de agentul constatator în a cărui rază teritorială a fost săvîrșită contravenția. Aceasta poate aplica sancțiunile prevăzute în partea specială a cărții întâi în limitele competenței și numai în exercițiul funcțiunii.*

(2) Agentul constatator poate constata contravenții ale căror constatare, soluționare și sancționare sunt atribuite competenței unor alte organe. În astfel de cazuri, agentul va remite organelor respective procesele-verbale de constatare a contravențiilor.

Iar potrivit art. 440 al. 1) Cod contravențional, *constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după*

caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Astfel, în temeiul acestor prevederi (399 al. 2) CC), în opinia instanței, înscrisurile/probele obținute de Inspectoratul național de securitate publică a IGP și expediate în adresa Inspectoratului de Poliție Fălești sunt relevante, or, potrivit organigramei Inspectoratului General de Poliție (IGP), Inspectoratul de Poliție Fălești este o subdiviziune, o structură teritorială din cadrul IGP, iar dublarea acțiunilor agentului constatator, prin prisma Codului contravențional, în special art. 399 al. 2) Cod contravențional, nu este indicată.

Acțiunile agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Fălești, fiind o continuitate a acțiunilor de constatare a agentului constatator din cadrul INSP a IGP sau altor structuri de stat.

Reiesind din prevederile art. 440 alin.(2) Cod contravențional, *agentul constatator este sesizat prin plângere sau denunț ori se autosesizează cînd dispune de informații suficiente pentru a considera cu un grad înalt de probabilitate că este comisă o contravenție fie prin constatarea faptei contravenționale.*

Instanța mai reține că, în cadrul unei cauze penale conexe, în baza ordonanțelor motivate ale procurorului și a încheierilor emise de Judecătoria Chișinău, au fost autorizate măsuri speciale de investigație în temeiul cărora a fost colectată informație de la furnizorii de comunicații electronice, inclusiv S.A. "Moldcell", privind conexiunile cu aplicația mobilă "PSB".

Aceste măsuri speciale de investigații, desfășurate cu respectarea strictă a prevederilor art.138⁴ Cod procedură penală, au relevat o asociere direct între numărul SIM identificat ca fiind înregistrat pe numele petentului și mesaje recepționate de la aplicația mobilă "PSB".

Prin urmare constatarea tehnică nu poate fi trecută cu vederea, încrucât indică o interacțiune efectivă - fie voluntară, fie prin intermediere - între telefonul mobil asociat contestării și infrastructura digitală a instituției bancare ruse.

Încrucât, în lipsa unor explicații rezonabile de utilizare a telefonului de către o terță persoană, transferul din partea rudelor, instalări accidentale, instanța nu poate admite ipoteza unei simple coincidențe sau erori tehnice, cu atât mai mult cu cât contestatara nu invocă nici un temei concret susceptibil de a explica natura acestor interacțiuni. Or, instanța nu va reține ca una plauzibilă și convingătoare explicația simplă a contravenientei precum că nu a primit mijloace financiare de pe aplicația PSB și nu a fost influențată de nimeni la alegeri.

În aceiași ordine de idei, potrivit pct. 310 din decizia Curții Constituționale nr.1 de inadmisibilitate privind exceptiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47¹ din Codul Contravențional din 21.01.2025, Curtea menționează că, articolul 47¹ alin.(1) descrie doar fapta, nu și urmarea prejudiciabilă. Altfel spus, contravenția nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție.

Argumentele contravenientei privind lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art.47¹ alin.(1) Cod contravențional și că nu a fost demonstrată vinovăția sa, instanța le apreciază ca fiind declarative, or, circumstanțele

referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art.47¹ Cod contravențional, în speță contravenția consumându-se în momentul acceptării/primirii mesajelor financiare/transferurilor mijloacelor bănești prin aplicația PSB la numărul său de telefon în perioada indicată.

Instanța de judecată, examinând în cumul totalitatea probelor, conchide că vina lui **Tonofrei Tatiana** în comiterea contravenției prevăzute de art.47¹ al. 1) Cod contravențional este deplin dovedită prin înscrisurile anexate:

-Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 374674 din 05.08.2025 perfectat în privința lui Tonofrei Tatiana conform art. 47¹ al. 1) Cod contravențional;

- Încheierea nr.13-7920/2024 din 22.10.2024, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana și a mandatului judecătoresc din data de 22.10.2024 prin care s-a autorizat măsurile speciale de investigații, și anume **colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații mobile -S.A.Moldcell**, privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau ПСБ (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada 1.01.2024-22.10.2024, etc.,

-Ordonanța privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 22.10.2024, prin care s-a dispus efectuarea măsurilor speciale de instigații – **colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice S. A. „Moldcell”** privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” și sau ПСБ (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank (ПСБ Промсвязьбанк) din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024 – până la momentul executării, etc.;

-Încheierea nr.13-2236/2025 din 01.04.2025, emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana și a mandatului judecătoresc din data de 01.04.2025, emisă la demersul procurorului din Procuraturii Anticorupție, **prin care s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații**, din cauza penală 2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516, și anume: *Ordonanța Procuraturii Anticoruptie din 22.10.2024, emisă în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, prin care a fost dispusă efectuarea măsurii speciale de investigație colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice - S.A. „Moldcell”, privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” și sau ПСБ (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank (ПСБ Промсвязьбанк) din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024 – până la momentul executării, și anume a informației disponibile, generate sau procesate în cadrul furnizării propriilor servicii de comunicații electronice inclusiv de roaming, necesare pentru identificarea și urmărirea sursei de comunicații electronice, pentru identificarea destinației, a tipului, a datei, a orei și a duratei comunicației electronice, pentru identificarea echipamentului de comunicații electronice al utilizatorului sau a altui dispozitiv utilizat pentru comunicație, pentru identificarea coordonatelor echipamentului terminal de comunicații mobile, informație, privind serviciile de comunicații electronice prestate utilizatorului; sursa de comunicații electronice (numărul de telefon al apelantului sau adresa de internet protocol (IP)); destinația comunicației electronice (numărul de telefon al apelatului, sau adresa de internet protocol (IP); numărul de telefon spre care este redirecționat apelul); tipul, data, ora și durata comunicației electronice, inclusiv ale tentativelor de apel eşuate; echipamentul de comunicații electronice al utilizatorului sau un*

alt dispozitiv utilizat pentru comunicație (identificatorul internațional al echipamentului mobil (IMEI) al apelantului și cel al apelatului; adresa media acces control (adresa MAC) a echipamentului de acces la serviciile fixe amplasat în locația clientului (CPE); în cazul serviciilor preplatite anonime - data și ora la care a fost inițial activat serviciul și denumirea locației (Cell ID) din care a fost activat serviciul); locația echipamentului de comunicații mobile (denumirea locației (Cell ID) de la începutul comunicației; locația geografică a celulei prin referință la denumirea locației, în perioada în care datele sunt reținute); adresele fizice de prestare a serviciului fix. Încheierea și mandatul judecătorului de instrucție a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 22.10.2024 cu nr. 13-7921/2024, privind autorizarea efectuării măsurii speciale de investigație - colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice - S.A „Moldcell”, privind aplicația mobilă cu identificatorul „PSB” și/sau IICB (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsvcazibank (IICB Промсвязьбанк) din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024 - până la 22.10.2024;

-Procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații din 06.11.2024 colectarea informației de la furnizorii de servicii de comunicații electronice S.A. „Moldcell”, a conexiunilor aplicației mobile cu identificatorul „PSB” ce aparține băncii Comerciale Promsvcazibank din Federația Rusă, către și sau cu abonații operatorului național de telefonie mobilă S.A. „Moldcell”, serviciile de telecomunicații prestate acestuia, inclusiv informația privind con vorbirile telefonice de intrare/ieșire efectuate prin intermediul telefonului înregistrat pe numele acestuia, cu indicarea (numărul de telefon al apelantului, numele, prenumele și domiciliul abonatului sau utilizatorului înregistrat), destinația comunicației (numărul de telefon al apelantului sau numărul la care apelul a fost rulat, redirecționat; numele, prenumele, domiciliul abonatului sau utilizatorului respectiv), data, ora și durata comunicației, inclusiv tentativele de apel eşuate, echipamentul de comunicații al utilizatorului sau alt dispozitiv utilizat pentru comunicație (IMEI al telefonului mobil, denumirea locației Cell ID), locația geografică a celulei, când și unde a fost activată cartela sim respectivă, care este magazinul sau distribuitorul acestei cartele sim și locația acestuia, pentru perioada: 01.01.2024-22.10.2024. Măsura specială de investigații a fost autorizată de judecătorul de instrucție din Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, Alina Gorceac la data de 21.10.2024.

Informația recepționată a fost transmisă pe un purtător de informații CD de tip DVD-R, anexă la proces.

În urma examinării informației recepționate cu referință la identificatorul PSB ce aparține băncii Comerciale Promsvcazibank din Federația Rusă către și sau cu abonații operatorului național de telefonie mobilă S.A. „Moldcell” de către șeful S1 a DIA a INI al IGP, comisarul Mihai Curoș, a fost efectuată analiza operațională a informației prezентate, în rezultatul căruia fapt a fost constatat că, aceasta prezintă interes pentru cauza penală, respectiv a fost întocmit un raport motivat în acest sens, care este atașat la prezentul proces verbal.

Procesul verbal în cauză este întocmit de către ofițerul principal de investigații al secției nr. 2 a DIISCOP a INI a IGP, comisarul Mihai Mocanu;

-Ordonanța procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov din **08.11.2024** privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații - colectarea de informații de la furnizorii de servicii de

comunicații electronice privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau PICE, pentru perioada 01.01.2024 - 22.10.2024 de la operatorul SA „Moldcell”.

-Ordonanța privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19.11.2024 prin care s-a dispus efectuarea în cadrul cauzei penale nr. 2023970322 a măsurii speciale de investigații – **identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicații electronice S. A. „Moldcell”, etc.;**

- Procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații din 09.12.2024, identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice, deservite de operatorul de telefonia mobilă S.A.„Moldcell” în privința numerelor SIM unice, care au utilizat și/sau utilizează sau au avut careva conexiuni cu aplicația mobilă cu identificatorul PSB ce aparține băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, cu specificarea numărului de utilizatori și sms-uri primite de fiecare dintre aceștia, pentru fiecare companie de telecomunicații în parte , pe contul căror au fost depuse mijloace bănești și/sau au primit sms-uri în adresa sa din partea identificatorului PSB, numerele unice constituind rezultatul efectuării măsurii speciale de investigație : colectarea informației de la furnizorii de servicii de telecomunicații electronice, autorizată de judecătorul de instrucție în Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, Alina Gorceac la data de 21.10.2024.

Măsura specială de investigații a fost dispusă de către Procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Cristina Carajeleascov, prin ordonanța privind autorizarea măsurii speciale de investigații din 19.11.2024 în cauza penală nr. 2023970322, executarea fiind pusă în sarcina membrilor grupului de urmărire penală.

Informația recepționată a fost trecută pe un CD de tip DVD-R, împachetat în plic, anexă a procesului dat, perfectat de către ofițerul principal de investigații al secției nr. 2 a DIISCPOL a INI a IGP, comisarul Mihai Mocanu;

-extras din fișierul Fălești din informația furnizată de S.A. „Moldcell”, stocată pe purtătorul de informații CD de tip DVD-R, anexă la procesul verbal **privind consemnarea măsurii speciale de investigații din 09.12.2024, identificarea abonatului sau a utilizatorului**, din care rezultă că în perioada **11.09.2024-04.10.2024** la numărul de telefon *****, care prin măsurile speciale de investigații a fost identificat ca fiind detinut și folosit de către Tonofrei Tatiana, IDNP *****, au parvenit mesaje/transferuri.

Potrivit raportului Inspectoratului Național de Investigări, reiese că urmare a analizei informațiilor obținute în cadrul măsurilor speciale de investigații efectuate în cadrul cauzei penale nr. 2023970322, fiind inclus în grupul de lucru de urmărire penală, s-a stabilit că mai multe persoane, o parte în curs de identificare, identitatea celorlalți fiind deja stabilită, în perioada anului 2024, au desfășurat diverse acțiuni ilegale care au avut ca consecință influențarea rezultatelor scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024, manifestate prin primirea de către persoanele nominalizate supra, a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub mai multe forme, care nu li se cuvin, inclusiv a transferurilor bancare, pentru sine sau pentru alte persoane, în scopul exercitării într-un anumit mod sau neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor nominalizate mai sus, prin utilizarea mijloacelor financiare de proveniență dubioasă iar bunurile provenind din surse nedeclarate și/sau ilegale. De asemenea, alegătorilor și susținătorilor li s-a oferit diferite sume de bani prin transferuri bancare și alte metode, inclusiv prin aplicația PSB a băncii ruse Promsvyazbank. Scopul acestor acțiuni a fost

coruperea masivă a alegătorilor pentru influențarea alegerilor prezidențiale și a Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024, prin determinarea și influențarea alegătorilor din toate raioanele și municipiile din Republica Moldova, să își exerceze dreptul electoral pentru un anumit candidat desemnat precum și să adopte o anumită opțiune în cadrul Referendumului.

În urma examinării raportului Inspectoratului Național de Investigații, în care se reflectă că din investigațiile pe cauza penală nr. 2023970322, s-a conturat indici ai contravenției prevăzută de art. 47¹ Cod contravențional, corupere electorală pasivă, s-a dispus sesizarea instituției competente în vederea examinării acestora.

Astfel, la 07.04.2025, Inspectoratul Național de Securitate Publică, prin prisma art. 393 alin. (2) Cod contravențional, a remis în adresa Inspectoratului de Poliție Fălești materialele și probele acumulate în cadrul procesului contravențional nr. RAP01433516, inițiat la 21.03.2025, cu privire la acțiunile unor persoane implicate în fapte de pretindere, acceptare, sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul scrutinului electoral și Referendumului republican constituțional din toamna anului 2024.

Respectiv, în baza tuturor înscrisurilor prezentate, agentul constatator a constatat în faptele lui Tonofrei Tatiana contravenția prevăzută la art. 47¹ Cod contravențional.

În această ordine de idei, instanța reține că, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar, prezentate, cercetate în ședință și apreciate de instanță, iar încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică.

Sub acest aspect instanța conchide că, față de probele administrate în cauză prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate, nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatătă pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar contravenientei i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consegnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actul contestat.

În consolidarea acestei poziții, instanța de judecată remarcă că, procesului-verbal cu privire la contravenție, fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii, trebuie să i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate.

În acest sens este de menționat că, în jurisprudență CEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt, în principiu, contrare Convenției. În acest mod Curtea a constatat anterior că, prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept. În principiu, Convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001). 61. În circumstanțele descrise supra, instanța consideră că agentul constatator a examinat cauza sub toate aspectele, iar vinovăția contravenientei în comiterea contravenției prevăzută de art.47¹ alin.(1) Cod

contravențional, reținută în sarcina sa prin procesul-verbal cu privire la contravenție, a fost integral dovedită prin probele pertinente și concludente prezentate de către agentul constatator și cercetate în cadrul ședinței de judecată.

Prin urmare acțiunile lui Tonofrei Tatiana corect au fost încadrate în conformitate cu art. 47¹ alin.(1) Cod contravențional, coruperea electorală pasivă cu indicii: *acceptarea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător al bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice, formă, care nu i se cuvin pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune.*

La caz, în contestația depusă împotriva procesului verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, contravenienta nu a prezentat nici o probă în susținerea poziției sale, limitându-se la invocarea formală a unor neajunsuri. De aceea, în opinia instanței de judecată, nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator și legalitatea procesului verbal și a deciziei contestate. Or, conform prevederilor art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională este supusă răspunderii contravenționale.

În spătă, instanța constată că în cadrul cauzei contravenționale a fost respectat principiul dreptății, contrar alegăților contravenientei, iar agentul constatator a întreprins toate măsurile necesare, în vederea stabilirii vinovăției contravenientei și elucidării cauzei date, or probele anexate de către agent la dosar dovedesc pe deplin vinovăția contravenientei în comiterea contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional.

Instanța apreciază ca declarativ argumentul contestatarei precum că nu este de acord cu actul întocmit de către agentul constatator, dat fiind faptul că nu a comis contravenția de care este învinuit, or această poziție de către instanță este privită ca fiind o metodă de apărare în condițiile în care la materialele cauzei există probe pertinente și concludente care în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc săvârșirea faptei imputate.

Mai mult, nerecunoașterea vinei de către contravenient, reprezintă în principal un drept al contravenientei de a nu se auto-incrimina, garantat de art. 6 CEDO.

Argumentele contestatarei privind lipsa în acțiunile sale a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute la art.47¹ alin.(1) din Codul contravențional, instanța le apreciază ca fiind declarative, or, circumstanțele referitoare la atingerea rezultatului scontat, nu influențează asupra calificării juridice a acțiunilor contravenientei, iar pentru realizarea laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă este suficientă săvârșirea uneia din acțiunile alternative prevăzute la art. 47¹ alin.(1) din Codul contravențional, în spătă contravenția consumându-se în momentul pretinderii a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor.

Totodată, instanța reține că actul de corupere electorală a fost realizat prin intermediul unei aplicații mobile, a cărei descărcare și utilizare presupun accesarea telefonului personal al contestatarei, fapt ce implică o acțiune voluntară din partea acestuia.

Studiind procesul-verbal cu privire la contravenție seria și nr. MAI06 374674 din 05.08.2025 prin prisma art. 442 și 443 Cod contravențional, instanța îl găsește ca fiind întocmit cu respectarea prevederilor indicate, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

În consecință, instanța constată că forța probantă a actului atacat nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Cu privire la sancțiunea aplicată de către agentul constatator, instanța apreciază că, aceasta a fost aplicată în limitele impuse de art. 34 alin. (2) Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional.

Instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate. În ipostaza creată și descrisă supra, vinovăția contravenientei în săvârșirea contravenției și-a găsit deplină confirmare prin probele administrate în latura pretinderii/acceptării, care în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert cele expuse mai sus.

Cu referire la faptul că sancțiunea este semnificativă, se atestă că instanța examinează contestația în limita solicitărilor. Prin contestația depusă, contestatară, deși face referire la ceea că sancțiunea este semnificativă pentru ea, nu prezintă careva probe ce ar permite instanței să revizuiască sancțiunea și, prin prisma art. 44¹ Cod contravențional să aplice o sancțiune sub limita prevăzută de lege.

Or, pedeapsa se aplică, conform art. 44¹ al. 1) Cod contravențional, ținând cont de *circumstanțele excepționale ale cauzei legate de scopul și motivele faptei, de rolul contravenientului în săvîrșirea contravenției, de personalitatea contravenientulu, etc.*, la caz însă nu se identifică careva circumstanțe ce ar permite modificarea sancțiunii în alta mai blândă.

Astfel, instanța constată că criteriile generale de individualizare a sancțiunii prevăzute la art. 41 Cod contravențional, circumstanțele atenuante și agravante (articolele 42 și 43), au fost reținute și respectate.

Or, contravenienta a menționat că nu recunoaște vina și solicită încetarea procesului pe faptul că în acțiunile sale n-ar exista faptul contravenției.

Astfel, nici nu se pune în discuție aplicabilitatea prevederilor art. 47¹ al. 3) Cod contravențional, prin care legislatorul a prevăzut clauza de impunitate în caz de autodenunțare sau contribuire activă la descoperirea ori la contracararea săvârșirii faptei de corupere electorală, ce ar face posibilă liberarea persoanei de răspundere contravențională cu încetarea procesului contravențional, conform art. 441 alin. (1) lit. h) Cod contravențional.

Contravenienta a avut posibilitate să se pregătească pe marginea acestui proces, fiind fixată ședință în termen rezonabil, disponând de suficient timp să încheie un contract de asistență juridică cu vreun avocat, să solicite interpret dacă nu posedă limba în care se desfășoară procesul, să solicite să facă cunoștință cu materialele dosarului, dacă nu s-a familiarizat cu probele din dosar, să se prezinte în ședința de judecată și să participe efectiv la examinarea cauzei intentate în privința sa ca să i se aducă la cunoștință esența învinuirii odată ce se declară că nu i s-ar fi explicitat pe înțelese, etc.

Contravenienta, însă a ales să nu se prezinte în fața instanței, prin ce tacit a renunțat la dreptul său la un proces în contradictoriu, limitându-se la critica asupra actului procesual emis de agentul constatator, ce se reține de către instanță drept formă de apărare aleasă de contravenientă.

Având în vedere circumstanțele enunțate, instanța de judecată conchide că, în cadrul judecării cauzei s-a confirmat netemeinicia contestației prin urmare aceasta va fi respinsă, iar decizia de sancționare din 05.08.2025 emisă în privința contravenientei conform art. 47¹ alin.(1) Cod Contravențional prin care s-a aplicat amendă în mărime de 500 unități convenționale, va fi menținută fără modificări.

În conformitate cu art.448, 458, 462 Cod contravențional, instanța de judecată,
hotărăște:

Se respinge contestația depusă de către Tonofrei Tatiana în cadrul procesului contravențional intentat în privința sa conform art. 47¹ alin. (1) Cod contravențional al RM, ca fiind neîntemeiată.

Decizia de aplicare a sancțiunii lui Tonofrei Tatiana sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr.MAI06 374674 din 05.08.2025, întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratul de Poliție Fălești, Bumbac Andrei, se menține fără modificări.

Hotărârea cu drept de recurs în termen de 15 zile în Curtea de Apel Nord, prin intermediul Judecătoriei Bălți (sediul Fălești).

Președinte de ședință, judecător

Lilia Trocin